

ادامه از صفحه اول

بازاردربرابارباز

از طرفی گرچه کشورمان دومین تولیدکننده جهانی خرماست، اما در بسیاری از سال‌ها بیش از ۲۰۰ هزار تن مازاد تولید این محصول به صورت ضایعات از بین می‌رود. اجرای قاطعانه سیاست بازار در ازای بازار موجب خواهد شد که زنجیره واردکنندگان از فعالیت یک‌سویه تا به حال خود به نقش‌آفرینی در زمینه رونق صادرات گرایش یابند. پیش‌بینی می‌شود که رونق بیشتر صادرات موجب آن باشد که تولیداتی مانند سیب، مرکبات، خرما و… به قیمت واقعی خود در بازار برسند و موجب افزایش انگیزه در تولیدکنندگان برای بهبود کمی و کیفی محصولات و نیز ارتقای معیشت آنان شوند. البته امید داریم که در پی این رونق و هرگونه افزایش منطقی قیمت این محصولات در بازار داخلی، فضاسازی‌های رسانه‌ای به‌وجود نیاید. به خاطر داشته باشیم بار بزرگ مهار تورم در تولیدکنندگان بخش کشاورزی و به بهای ورشکستگی خود نباید بر شانه‌های آسیب‌پذیر خود حس کنند.

پارادایم اقتصاد در ادبیات دولت‌یازدهم

ایین دولت مرزبندی اقتصادی را برداشته و با رویکردی مبتنی بر پارادایم‌های تبیین‌شده به تفکیک کابینه پرداخته است. به دیگرسخن اگر آموزش را غیراقتصادی بدانیم، به زیرساخت رشد و توسعه اقتصادی، بی‌توجه بوده‌ایم. همان‌طور که «نورث می‌گوید» اینکه نهادها بر عملکرد اقتصادی تأثیر می‌گذارند، چندان جدال‌برانگیز نیست و همگان کمابیش آن را پذیرفته‌اند. این نکته نیز چندان محل منازعه نیست که عملکرد متفاوت اقتصادها در طول زمان اساسا متأثر از تغییر و تحول نهادهاست.
راز رشد اقتصادی متفاوت با وجود مدل‌های یکسان رشد در کشورهای مختلف، بستری‌های نهادی متفاوت است. نباید بعد کمی و عددی اقتصاد بر ابعاد کیفی و زیرساختی و نهادی آن غالب شود. برای تداوم رشد پنج‌درصدی پیش‌بینی‌شده برای سال جاری، دولت می‌تواند به توسعه پایدار روی بیاورد و لازمه این توسعه، توجه به بسترهای رشد متناسب با ساختار جمعیتی است. برای مثال پراکنش بی‌بی‌کاری حاکی از تراکم بالای جایی که جمعیت بی‌کار است و اقتصادهای نوظهوری مانند چین و هند با ارائه مدل‌های رشد مبتنی بر سرمایه انسانی، با به‌کارگیری نیروی بی‌کار به بازار کار آزران دنیا تبدیل شدند و صنایع بزرگی را به کشورهای خود جذب کردند. بنابراین پارادایم اقتصاد با مرزبندی وزارتخانه‌ای نبوده بلکه عملکرد بهره‌وری و رشد حوزه همه بخش‌ها و زیربخش‌های اقتصاد در همه وزارتخانه با نسبت‌های متفاوت کمی و کیفی پراکنده شده است و درهم‌تبدیلی بسیار بالایی در همه حوزه‌ها دارد. به بیان دیگر می‌شود گفت تعویض اخیر سه وزیر کابینه دولت یازدهم هم به‌نوعی با رویکردی اقتصادی و در راستای تحقق رشد اقتصادی هشت‌درصدی صورت گرفته است.

ایجاد الزامات تحقق رشد هشت‌درصدی متوسط پنج‌ساله برنامه ششم توسعه ایجاد می‌کند که بخش تجارت مورد توجه و تمرکز بیشتری از طرف دولت قرار گیرد و سایه ابهامات از خصوصی‌سازی برداشته شود تا با حذف فضاهای رانتی ناشی از حضور دولت و ترکیب آن با بخش خصوصی در امر تجارت، شفافیت اقتصادی افزایش یابد و پتانسیل بالای رشد اقتصادی ناشی از گسترش تجارت بین‌الملل که مبتنی بر مزیت‌های اقتصادی است، محقق شود. تحریم اقتصادی یک متغیر مجازی برای اقتصاد ایران بود که پس از حذف آن با توجه به رویکرد نتوانسته‌ای آثار آینه تغییر در یک دوره کاملا برطرف شده و به همین دلیل، با اصلاح این شوک، پایه رشد اقتصادی ساختاری در اقتصاد ما برای سال‌های اجرای برنامه ششم پالین خواهد بود. تحقق رشد اقتصادی پیش‌بینی‌شده برای سال ۹۵ که اولین سال پس‌تأخیرام اقتصاد است، از عملکرد بسیار منضبط و علمی تیم اقتصادی در کشور خبر می‌دهد اما باید گفت ماه‌های پایانی این سال در تحقق اهداف کمی برنامه ششم توسعه نقش بسیار مهمی دارند چراکه شوک مثبت ناشی از بازگشت درآمدهای نفتی به روند رشد اقتصادی کشور

تحقق یافته است و این موضوع به‌دست‌آوردن رشد اقتصادی هشت‌درصدی پیش‌بینی‌شده در برنامه ششم را سخت می‌کند. دولت می‌تواند پس از تحقق رشد پس‌تأخیریمی، برای تثبیت این رشد اقدام به طراحی و تدوین سیاست‌های توسعه‌ای کند. بخش عظیمی از رشد اقتصادی فعلی ناشی از بهبود درآمدهای نفتی و بازگشت ایران به اندازه واقعی اقتصاد خود بوده است که این موضوع به بزرگ‌ترشدن اندازه اقتصاد منجر شد و تحقق رشد اقتصادی سخت‌تر می‌شود و برنامه‌های اقتصادی دولتی نیز باید همه‌جانبه‌تر شود. با توجه به اینکه رشد اقتصادی ناشی از ترمیم و بهبود درآمدهای نفتی در سال آینده ادامه نخواهد داشت، رقم‌زدن رشد اقتصادی، برای اقتصاد ایران در برنامه ششم توسعه کار بسیار دشواری است که نیازمند نهادی اقتصادی جدی دولت در سال جاری و تأمین مالی صنایع و بخش‌های پربازده اقتصاد ایران و شناسایی این بخش‌هاست تا بتوان به رشد پایدار بالای چهار درصد در سال‌های برنامه ششم امیدوار بود و هدف کمی دولت مبنی بر رشد سالانه متوسط هشت درصد در این برنامه را محقق کرد.

شرق؛ مهتاب قلی‌زاده: چرخه عجیبی شده است؛ دولت موضوع را گردن شهرداری می‌اندازد؛ شهرداری مسئله را به سازمان نظام مهندسی مربوط می‌داند؛ سازمان نظام مهندسی پاسخ نمی‌دهد (زمان تهیه گزارش) و کارشناسان می‌گویند: این چرخه باطلی است که همه در آن شریک‌اند. داستانی تازه نیست؛ بارها دیده شده است که برخی نهادها یا سازمان‌های مسئول، مشکلی را گردن نمی‌گیرند و مرجعی دیگر را متهم می‌کنند؛ حالا حکایت «هدررفت انرژی» در ساختمان‌هاست.

معاون وزیر راه‌وشهرسازی گفته که «در ۲۳ میلیون مسکن در کشور، «انرژی» هدر می‌رود. شهرداری باید از صدور پایان کار برای ساختمان‌هایی که استانداردهای لازم را ندارند خودداری کند». قصه‌ای که حامد مظاهریان طرح کرده، حکایت حامل‌های انرژی تجدیدناپذیر مانند گاز و آب است که در زمستان‌ها به دلیل فرایند نامناسب ساخت مسکن، رخ می‌دهد؛ البته برق هم در تابستان‌ها به این چرخه هدررفت افزوده می‌شود.

«شرق» داستان اظهارنظر معاون وزیر راه را از یک منبع آگاه در شهرداری تهران جویا شد؛ او گفت: «مهندسان ناظر در سازمان نظام مهندسی که در همه مراحل ساخت مسکن حضور دارند، باید پاسخ‌گو باشند». خبرنگار «شرق» در تلاش برای برقراری ارتباط با یکی از اعضای هیأت‌رئیس، سعیدمیریه این معاونان سازمان نظام مهندسی با روابط‌عمومی این سازمان تماس گرفت؛ اما آنها اعلام کردند تا پایان هفته فرصتی برای پاسخ‌گویی به یکی، دو پرسش ندارند. سرانجام «کمال اطهاری»، کارشناس مسکن، آشکارا گفت چرخه رانت در موضوع مسکن از جایی شروع به گسترده‌شدن کرد و حالا همه دستان آلوده است؛ هم دولت‌ها، هم شهرداری‌ها، هم شورا‌های شهر و حتی بانک‌ها.

ضلع اول؛ دولت؛ وظیفه مشخص شهرداری است
نظر معاون وزیر راه این است که برای مبارزه با هدررفت انرژی در مسکن‌ها، شهرداری‌ها باید روند صدور مجوز پایان کار را متوقف کنند. مظاهریان توضیح داده که در بخش خصوصی ۲۲ میلیون مسکن در ایران وجود دارد که معادل همین تعداد و بیش از آن خانوار درگیر مسائل مربوط به آن هستند؛ راهکاری که بتوانیم این گروه گسترده را با پراکندگی، تنوع درآمدی و اقلیمی تشویق به پیشگیری از هدررفت انرژی در خانه‌هایشان کنیم، فرایندی پیچیده می‌طلبد. مصرف انرژی در صنعت دامنه محدودی دارد؛ چراکه تعداد واحدهای صنعتی مشخص است. در بخش دولتی هم این میزان قابل اندازه‌گیری است؛ زیرا مالک مشخص است و دولت مالکیت واحد دارد. هرچند کاهش مصرف انرژی در بخش ساختمان، چالشی جدی است. او با بیان اینکه آیین‌نامه ۱۸ه قانون اصلاح الگوی مصرف چنین

هدفی دارد، تصریح کرد: پیش‌نویس این آیین‌نامه تهیه شده، به‌زودی برای تصویب به هیأت دولت ارائه خواهد شد و در پس اجرای آن امیدواریم به‌تدریج بدون اینکه فشاری به خانوار ایرانی بیاید مصرف انرژی را کاهش دهیم. به گفته مظاهریان در بخش ساختمان‌هایی که در حال ساخت هستند یا در آینده ساخته خواهند شد وظیفه مشخص شهرداری است که هنگام صدور پروانه ساختمانی به وظایف خود عمل کند و از صدور پایان کار برای ساختمان‌هایی که مبحث ۱۹ و الزامات آن را رعایت نکردند پیشگیری کند.

ضلع دوم؛ شهرداری؛ عزم لازم را نداریم!

«شرق» چند و چون این ماجرا را از منبعی آگاه در شهرداری که نخواست نامش گفته شود، جویا شد؛ او توضیح داد که «قانون» وظیفه پیگیری شیوه ساخت را در تمام مراحل بر عهده سازمان نظام مهندسی گذاشته است؛ به این‌معنا که اگر روند ساخت به‌گونه‌ای است که انرژی در ساختمانی هدر می‌رود، مهندس ناظر باید گزارش دهد؛ چراکه آنها در همه مراحل ساخت حضور دارند. هرچند موضوع نظارت به گمان من در شهرداری‌ها خیلی رهاست و عزم لازم برای این موضوع وجود ندارد.

او ادامه می‌دهد: هرچند شهرداری در این مقطع از نظر قانونی، تنها از نظر «شکلی» می‌تواند در موضوع «دقت ساخت»، ورود کند؛ یعنی ما تنها پس از مرحله نازک‌کاری، توان دید مشکلات بیرونی و شکلی ساختمان را داریم؛ مثلاً اگر لازم بوده شیشه دوجداره استفاده شود و این اتفاق نیفتاده، مجوز پایان کار صادر نمی‌شود. متأسفانه در صدور پایان کار «تست تخریب» انجام نمی‌شود؛ چراکه فرض بر این است که مهندسان ناظر بر این روند نظارت دقیق کرده‌اند.

ضلع سوم؛ سازمان نظام مهندسی؛ وقت نداریم
بسیار شنیده می‌شود که «مهندس ناظری «پول»

اقتصاد

مظاهریان، نهاد زیر مجموعه شهرداری را مسئول هدر روی انرژی معرفی کرد

اظهارات معاون وزیر راه علیه شهرداری

هدرروی انرژی در ۲۳ میلیون خانه به قیمت ۳۰ میلیارد دلار

گرفت و مجوزهای لازم را امضا کرده»؛ هرچند با این شده، به‌زودی برای تصویب به هیأت دولت ارائه خواهد شد و در پس اجرای آن امیدواریم به‌تدریج بدون اینکه فشاری به خانوار ایرانی بیاید مصرف انرژی را کاهش دهیم. به گفته مظاهریان در بخش ساختمان‌هایی که در حال ساخت هستند یا در آینده ساخته خواهند شد وظیفه مشخص شهرداری است که هنگام صدور پروانه ساختمانی به وظایف خود عمل کند و از صدور پایان کار برای ساختمان‌هایی که مبحث ۱۹ و الزامات آن را رعایت نکردند پیشگیری کند.

ضلع چهارم؛ کارشناسان؛ سر‌ریشه رانت است

«با پیشگیری از هدررفت انرژی در ساختمان‌ها در یک دوره هفت تا ۱۰ساله می‌توان به طور مستقیم حدود ۱۵میلیارد دلار صرفه‌جویی کرد و اگر این عدد را به اضافه عدم نفعی که هدر می‌رود کنیم در مجموع ۳۰ میلیارد دلار صرفه‌جویی کشوری می‌شود»؛ اینها را کمال اطهاری، کارشناس حوزه مسکن به «شرق» می‌گوید. او توضیح می‌دهد: صرفه‌جویی انرژی در ساختمان‌های مسکونی از برنامه اول توسعه در سال ۱۳۶۸ در دستور کار دولت‌ها بوده است. روندی که تا امروز، یعنی پس از ۲۷ سال هنوز محقق نشده است. متأسفانه اکنون دو تا سه‌برابر کشورهای سردسیر اروپایی در مسکن‌های ایرانی، انرژی هدر می‌رود. پیشگیری از هدررفت انرژی، به‌خودی‌خود یک مبنای «اقتصاد تاب‌آور» یا همان «اقتصاد مقاومتی» است که امروز مبنای کار اقتصاد ایران شده است.

اطهاری ادامه می‌دهد: تاب‌آوری نه‌تنها در سطح کشوری که در بودجه‌های خانوار، بسیار مؤثر است. سالانه بیشتر مصرف سوخت مسکن‌ها از منابع تجدیدناپذیر و بین‌نسلی است. سوختی که هدر می‌رود و صرفه‌جویی مستقیم در آن هفت سال به حدود ۱۵میلیارد دلار می‌رسد. امکان تبدیل اینها به ارزش افزوده و تبدیانشان

به اشتغال نه‌تنه از رکود پیشگیری می‌کند بلکه منابع تجدیدناپذیر را برای کشور حفظ می‌کند. اگر به اینها پیشگیری از آلودگی‌های هوا و هزینه‌های بهداشت و درمان را هم اضافه کنیم، احتمالاً در یک دوره بلندمدت، دستاوردی ۳۰میلیاردتومانی برای کشور دارد.

این کارشناس مسکن در توضیح دوره‌هایی که امکان صرفه‌جویی در انرژی‌هایی که در ساختمان‌ها هدر می‌رود وجود دارد، می‌گوید: صرفه‌جویی در سه دوره ممکن می‌شود؛ نخست دوره‌ای است که حدود پنج سال طول می‌کشد. این دوره به تغییرهای غیرساختاری، آموزش و عایق‌بندی‌های جدید اما کم‌هزینه اختصاص دارد. دومین دوره، دوره‌ای است که درواقع به دوره پیشین موازی پیش می‌رود؛ در این زمان که حدود دو سال طول می‌کشد، نقشه‌های ساختمانی بهبود پیدا می‌کنند و ساختمان‌هایی که در حال ساخت هستند با سازماندهی تازه ساخته می‌شوند. سومین دوره هم که چیزی حدود سه تا پنج سال طول می‌کشد، به نوسازی تأسیسات در ساختمان‌های قدیمی اختصاص دارد.

به گفته اطهاری، همه اینها با درنظرگرفتن تبدیلی بوروکراتیک ایرانی، چیزی بین هفت تا ۱۰ سال زمان می‌برد. منتها تنها حال‌آراده‌ای برای این روند شکل نگرفته است و همواره به شلوغ‌کاری پیش رفته‌ایم. او در پاسخ به «شرق» که «چرایی نبودن این آراده» را می‌پرسد، توضیح داد که متأسفانه بودجه‌هایی برای این کار در نظر گرفته شده، اما بورس‌روازی رانت‌جو، وام‌ها و بهره‌ها را گرفت و از برنامه سوم به‌بعد بدون اقدامی عملی پیش رفتیم. او ادامه می‌دهد: متأسفانه رانت‌جویی دامنه گسترده‌ای پیدا کرد و وام‌های بانکی به حدی رسید که رانت‌جویی‌ها هم نمرسیدند. در این چرخه دست خیلی‌ها آلوده است و گسترده‌گی این رانت اقتصاد ایران را دربر گرفت. اطهاری تأکید می‌کند: سرریشه همه اینها، رانتی‌شدن اقتصاد ایران است. تا برای این موضوع چاره‌ای پیدا نشود، همه حرف‌ها در سطح شعار باقی خواهد ماند.

او درباره اینکه این هدررفت انرژی‌ری مربوط به کدام نهاد و سازمان است؟ می‌گوید: به گمان من شهرداری‌ها از لایه مدیریت شهری تا همین موضوع‌ها، به‌دنبال گرفتن امتیاز هستند. من در ادبیات شهرداری‌ها صداقت لازم را نمی‌بینم. در سال‌های گذشته به من ثابت شده که اینها تمایمت‌خواه هستند. این روند شهرداری‌ها هم در همه دولت‌ها بوده است.

این کارشناس مسکن ادامه می‌دهد: متأسفانه نهادها در ایران به‌درستی شکل نمی‌گیرند. بنابراین، موفق نمی‌شویم که موضوعی را به سرانجام برسانیم. فروپاشی و وک‌زاکردی نهادی در ساختمان‌های کژاندام ختم شده است.

عنوان شاخص	مقدار	تغییر
کل	۷۹۱۳۷۵	۱۱۶٫۰۳-
شاخص قیمت	۲۷۹۴۳٫۶	۴۰٫۹۱-
شاخص کل (هموزن)	۱۵۷۲٫۹۴	۳۶٫۱۰-
شاخص قیمت (هموزن)	۱۲۵۵۲٫۶	۲۸٫۸۰-
آرژد شتاور	۸۸۰۶۶٫۳	۱۸۸٫۷۸-
۵۰ شرکت بزرگ	۳۱۱۴٫۴	۴۱٫۰-
ارز	قیمت (هموزن)	تغییر
دلار آمریکا	۳۶۲۷	۲+
یورو	۴۰۳۵	۷+
پوند	۴۵۴۳	۷-
درهم	۹۹۴	۱+
طلاو سکه	قیمت	تغییر
طرح قدیم	۱٫۱۲۰٫۰۰۰	۵۰۰۰+
طرح جدید	۱٫۱۲۶۵۰۰	۳۵۰۰+
نیم	۵۶۵۰۰۰	۲۰۰۰+
ربع	۲۹۹٫۰۰۰	۱۰۰۰+
گرمی	۱۸۷٫۰۰۰	۱۰۰۰+
گرم ۱۸ عیار	۱۱۴۵۰۰	۵۰۰+
اونس (دلار)	۱۳۰۵	-

محدوده مثبت آغاز کردند؛ ولی در میانه بازار اکثر نمادهای این گروه با افزایش عرضه و افت قیمتی همراه شدند. شرکت‌های چندرشته‌ای صنعتی اکثر نمادها معاملات منفی را به ثبت رساندند. نماد

امید در این گروه با خرید سنگین حقوقی در آستانه

بالای قیمتی با رشد ۴۱واحدی اولین سهم تأثیرگذار

بر روی شاخص به شمار آمد.در گروه خودرویی

معاملاتی متعادل و د محدوده صفر تاپلو را در

حالی نظاره‌گر بود که غلبه عرضه حقوقی‌ها بر

تقاضای سهام روندی متعادل و ساکن را بر معاملات

این گروه و شرکت‌های سرمایه‌گذاری وابسته بر آن

حاکم کرد.گروه قند امروز با استقبال سرمایه‌گذاران

مواجه نشدند و هم‌جهت با بازار حرکت کردند و اکثر

نمادهای این گروه با افت قیمتی همراه شدند

و معاملات منفی را به ثبت رساندند. تنها نمادهای

مثبت این گروه ققشش و قمربو بودند.با توجه به

ریسک سیاسی حاکم بر بازار سرمایه و پس‌لرزه‌های

نتیجه انتخابات آمریکا، به نظر می‌رسد روند منفی و

نوسانی بورس تا مشخص شدن نتیجه آن همچنان

ادامه یابد و فعالان بازار تر ترجیح می‌دهند، این

روضا دست به نقدتر از هر روز دیگری در بازار قدم

بردارند.

سد کارون سه، سد بتنی بر تر جهان در سال ۲۰۱۶

در حاشیه شهرهای مورد اشاره و ایجاد اشتغال و رونق اقتصادی

در منطقه همراه با ایجاد جاذبه‌های گردشگری، احداث شده است.

این سازه مهم بتنی، با حجم عملیات بتن‌ریزی سد و سرریز به میزان

۱/۲۵۰/۰۰۰ مترمکعب و حجم مخزن سد در تراز نرمال ۲۹۷۰ میلیون

مترمکعب، یکی از سدهای ویژه به لحاظ طراحی و اجرا است که

اجرای آن به عنوان یکی از پروژه‌های مهم ملی در سال ۱۳۸۳،

معادل ۶۸۰ میلیون دلار آمریکا هزینه داشته است.در جریان احداث

این سد و نیروگاه، احجام عمده عملیات فنی- مهندسی زیر صورت

پذیرفته است؛ حفاری زیرزمینی: ۱۹۰۰۰۰۰ مترمکعب، بتن‌ریزی

روبناز: ۲۱۰۰۰۰۰ مترمکعب، بتن‌ریزی زیرزمینی: ۶۰۰۰۰۰ مترمکعب،

حفاری و تزریق: ۱۰۰۴۰۰۰ مترطول، گالری‌ها و تونل‌ها: ۱۹۰۰۰ متر،

حفاری ۲۷ سانتیگاشت: ۱۶۷۰ متر، تجهیزات الکتریکال، مکانیکال و

هیدرومکانیکال: ۳۵۰۰۰

یکی از عمده‌ترین دستاوردهای احداث این پروژه بزرگ ملی، کسب

تجربیات ارزنده به وسیله عوامل دست‌اندرکار پروژه (اعم از کارفرما، مشاور

و پیمانکاران) در ابعاد مدیریت، فنی و اجرایی بوده است. به‌گونه‌ای که

حضور و نقش این نیروها در سایر پروژه‌های کشور که پس از احداث سد و

نیروگاه کارون سه به اجرا رفته است، بسیار مؤثر و حیاتی بوده است.

خبر

دولت کانادا، رفت‌وآمد کشتی‌های نفت‌کش را ممنوع کرد

● **شانا:** دولت کانادا در سال جاری میلادی (۲۰۱۶)، به خاطر ملاحظات زیست‌محیطی، در پی ایجاد ممنوعیت موقت در رفت‌وآمد کشتی‌های نفت‌کش در سواحل شمالی بریتیش کلمبیا است. «جاستین تروdo»، نخست‌وزیر کانادا، سال گذشته (۲۰۱۵)، نیز دستور ممنوعیت رفت‌وآمد کشتی‌های نفت‌کش را داده بود. «کارن ماهون»، یکی از اعضای گروه زیست‌محیطی «فورست اتیک» که از سواحل بریتیش کلمبیا محافظت می‌کنند، گفت که طرح ممنوعیت آمدودش این کشتی‌ها می‌تواند خطر آلایندگی ناشی از خط لوله شمالی «انبرج» را کاهش دهد. اجرای این طرح مانع انتقال نفت خام ماسه‌ای برای صادرات به بازارهای آسیایی، از نزدیکی شهر «ادمونتون» کانادا شده است.

همه خطوط بزرگ کشتی‌رانی در حال بازگشت به ایران هستند

● مدیرعامل سازمان بنادر و دریانوردی می‌گوید ۱۷ لاینر بزرگ وارد ایران شده‌اند.مدیرعامل سازمان بنادر و دریانوردی با اعلام اینکه ایران هیچ‌گونه محدودیتی برای بازگشت لاینرها به آب‌های کشور ایجاد نمی‌کند، از دوطرفه‌بودن این رابطه خبر داد و گفت: مرск هم مثل بقیه لاینرها به دلیل تجاری تصمیم گرفته است تا به کشورمان بازگردد. به گزارش پایگاه خبری وزارت راه و شهرسازی، محمد سعیدزاد گفت: پس از برجام شاهد بازگشت بدون قیدوشرط و محدودیت لاینرهای بزرگ به ایران هستیم و این روند همچنان ادامه دارد. مدیرعامل سازمان بنادر و دریانوردی با بیان اینکه پیش از تحریم‌ها ۲۷ لاینر بین‌المللی در آب‌های ایران فعالیت می‌کردند که با شتاب‌گرفتن محدودیت‌های اقتصادی بسیاری از آنها رفتن را به ماندن ترجیح دادند، گفت: همه خطوط بزرگ کشتی‌رانی در حال بازگشت به ایران هستند و در حال‌حاضر ۱۷ لاینر بزرگ بدون هیچ محدودیت و شرطی وارد ایران شده‌اند و بدون هیچ مشکلی تخلیه و بارگیری می‌کنند. وی به بازگشت مرسک اشاره کرد و دراین‌باره گفت: مرسک هم مثل باقی لاینرها به‌زودی به ایران می‌آید و به دلیل تجاری تصمیم گرفته است به کشورمان بازگردد. به گفته سعیدزاد تصمیم‌گیری مرسک برای بازگشت به ایران تجاری است و مسائل سیاسی نقش و اهمیتی در تصمیم‌گیری بزرگ‌ترین شرکت حمل‌ونقل دریایی جهان ندارد. وی توضیح داد: مرسک حتماً نتوانسته بود بازار مناسبی در ایران پیدا کند و بر مناسبی برای انتقال به ایران بیابد. طبیعتاً در صورت پیداکردن این بازار دوباره فورسیس‌های خود را به سمت ایران برقرار می‌کند. معاون وزیر راه و شهرسازی با اعلام اینکه ایران هیچ‌گونه محدودیتی برای بازگشت لاینرها به آب‌های کشور نمی‌گذارد، از دوطرفه‌بودن این رابطه خبر داد و گفت: نه آنها برای ما و نه ما برای آنها هیچ محدودیتی ایجاد نکرده‌ایم. لاینرهای بزرگ آزادانه و در شرایطی بهتر از استفاده از جذب بازار مناسب می‌توانند تصمیم بگیرند و وارد ایران شوند. سعیدزاد درباره اهمیت بازگشت لاینرها به بندر شهید رجایی، گفت: مهم‌ترین مزیت این اتفاق آن است که وقتی خطوط بزرگ کشتی‌رانی به سمت ایسران می‌آیند، وارد رقابت تنگاتنگ بازاری می‌شوند و دراین‌صورت باید شروط و رضایت بیشتری را که در واقع صاحب کالاهای ایرانی هستند، جلب کنند. این شرایط باعث می‌شود در یک بازار رقابتی هم کیفیت عملیات بالا برود و هم قیمت و هزینه‌ها برای کشور پایین بیاید و در مجموع این بازار رقابتی و شرایط متنوعی که مشتری با آن مواجه است، باعث بهبود شرایط کسب‌وکار به‌دولت داخل کشور خواهد شد. شرکت کشتی‌رانی مرسک، بزرگ‌ترین شرکت حمل‌ونقل دریایی جهان، پس از سال‌ها فعالیت خود را در ایران از سر می‌گیرد. شرکت مرسک ماه گذشته اعلام کرد مشتریان این شرکت که به ایران رفت‌وآمد می‌کنند، می‌توانند از این شبکه حمل‌ونقل جهانی استفاده کنند. کریستین جوبل‌ل‌نای هولم، مدیر شرکت کشتی‌رانی مرسک در منطقه خلیج فارس، گفت: ایران با رشدی سریع، پتانسیل تبدیل‌شدن به بازاری بزرگ را دارد… ما بسیار خوشنود هستیم که به ایران باز می‌گردیم.

نشست مدیران بلندپایه شرکت‌های عمده نفتی جهان

● **شانا:** شرکت ملی نفت ابوظبی اعلام کرد مدیران بلندپایه و رئیس‌ان برخی از شرکت‌های عمده نفتی جهان پیش از آغاز نمایشگاه و کنفرانس بین‌المللی نفت ابوظبی در روز دوشنبه، با سلطان الجابر، مدیر اجرایی اندوک نشست خصوصی خواهند داشت. الجابر که رئیس شرکت دولتی نفت ابوظبی نیز هست، با رئیس‌ان ۳۰ شرکت عمده نفتی مانند باب دالدلی مدیرعامل بی‌بی الکتلیس، رنکس تیلرسون، رئیس اکسون موبیل آمریکا و پاتریک یوان، رئیس شرکت نفتی توتال فرانسه، در میزگردی شرکت خواهد کرد. امین الناصر، رئیس سعودی آرامکو عربستان، نزار العدسانی، رئیس شرکت کویت پترولیوم و سعد الکعبی، رئیس قطر پترولیوم نیز در این نشست حضور خواهند داشت. این نشست، با توجه به حضور وزیران و مدیران بلندپایه در آن، هم‌زمان با مذاکرات دشوار به‌منظور توافق درباره نوعی محدودیت عرضه تولیدکنندگان عضو و غیرعضو سازمان کشورهای صادرکننده نفت (اوپک) که به‌طورکلی پیامدهای گسترده‌ای بر این صنعت خواهد گذاشت، اهمیت مضاعفی دارد.